

Herdenking 4 mei 2025

in de kerk van Odoorn

Vereniging voor Dorpsbelangen Odoorn
Plaatselijk Belang Odoornerveen
SOKC – OVG

Roely Polling (piano)– Helene Westerik (tekst)
Florien van Heest (techniek)

Piano: Ich bete an die Macht der Liebe

Welkom

We zetten de namen in het Licht

Luisteren: Vragen zonder antwoord - Maarten Peters

4 Mei, 8 uur 's avonds, oorverdovend is het stil; een kind kijkt vragend om zich heen. Ja het weet wat er gebeurd is, maar wat het echt graag horen wil: het waarom, niemand die het weet.

Een jong stel, in gedachten, wat zou ik hebben gedaan, zou de moed mij zijn ontvlucht? Een oude man staart in de verte, zijn hart gebroken, hier ver vandaan, waarom kwam ik als enige terug?

Er zijn vragen zonder antwoord, die steeds maar weer worden gesteld. Het is net of met elk feit, je steeds minder begrijpt. De waarheid raakt niet uitverteld. Er zijn vragen zonder antwoord, vragen veel te groot voor een mensenhart.

Een dochter met haar moeder, samen delen zij het verdriet, een familie waar zij alleen van heeft gehoord. Een leven lang vol vragen, maar een antwoord krijgt ze niet. Het verleden drukt zijn afdruk stevig door.

Een tengere man, ooit was hij sterk, stond hij op tegen het kwaad. Was dat wat ik deed genoeg? Een oude vrouw ze kijkt naar boven, het is alsof ze in zich zelf praat: waar was u toen ik om uw hulp vroeg?

Er zijn vragen zonder antwoord, die steeds maar weer worden gesteld. Hoe meer de kennis rijpt, des te minder je begrijpt. De waarheid raakt nooit uitverteld. Er zijn vragen zonder antwoord, vragen veel te groot voor een mensenhart.

En elk monument, hoe meer je ernaar kijkt...hoe minder je begrijpt....De vraagtekens van de tijd.

Er zijn vragen zonder antwoord. Vragen veel te groot voor een mensenhart. 4 Mei, 8 uur 's avonds, verstild klinkt overal "Nooit Meer". Een kind...kijkt vragend om zich heen.

Gedicht – Vleugels – Maureen Ghazal

*Je weet dat het geen vanzelfsprekendheid is
om over de drempel van je voordeur te stappen.*

*'s Avonds maak je een wandeling
je loopt de dag door, ademt diep de duisternis in
die kalm is.*

*De hand van je geliefde laat je zo nu en dan los
morgen zal alles zich hernemen
je staat op uit een warm bed, wast je gezicht.*

*Je huis bewoon je als een tweede lichaam
je vertrouwt erop dat de muren je ruggengraat vormen
op de houten vloer leg je onbedekt je gemoed neer.*

*Soms waan je je een vogel al ben je
je ervan bewust dat je vleugels mist
je beweegt horizontaal, ook dat is weelde.*

*En toch heb je bij alles wat je doet
het idee dat de dingen zich kunnen omkeren
een dag die nacht wordt
de ruimte waarin je beweegt die vernauwt
je handen die andere handen omklemmen
tot ze verbleken en loslaten.*

*Op je netvlies spelen beelden af uit een ander landschap
de mensen die er wonen leven met ingehouden adem
spreken een taal die de jouwe zou kunnen zijn.*

*Je zou ze vleugels willen geven
in plaats daarvan richt je voor het slapengaan
je handen tot de hemel.*

Piano: The Captives' hymn

Een paar woorden & Luisteren: Tot de merel zingt -
Claudia de Breij

Vijf jaar lang als de dood zo bang, als het graf zo stil, maar de merel zong. Wie werden weggevoerd, wie hebben het geweten, het geweten de mond gesnoerd? Tot de merel zong, tot de merel zong, tot de merel zong, tot de merel zong: het is voorbij.

Zoveel jaren later, geen geluid dat klinkt, twee minuten stilte, maar de merel zingt. Voor betraande veteranen, voor koning, koningin, zwijg de doden dichterbij tot de merel zingt, tot de merel zingt, tot de merel zingt, tot de merel zingt: het is voorbij.

Buiten fluiten vogels harder dan in driekwart eeuw; zonder ons geschreeuw klinkt helder hoe de merel zingt. Wij zijn binnen aan het wachten, alleen maar dichterbij wat wij samen herdachten, want wij horen net als zij: hoe de merel zingt, hoe de merel zingt, hoe de merel zingt: het gaat voorbij. Hou vol, hou vol, hou nog even vol, het gaat voorbij. Tot de merel zingt, tot de merel zingt: hou vol, het is voorbij.

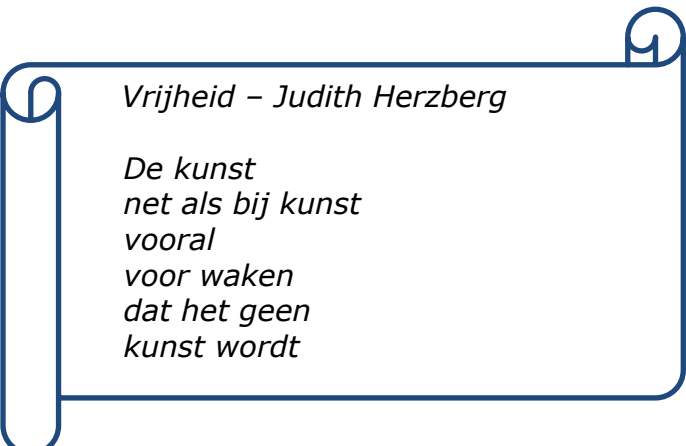
Afsluiting – Zingen

Wilhelmus van Nassouwe, ben ik, van Duitsen bloed,
den vaderland getrouwe, blijf ik tot in den dood.
Een Prinse van Oranje, ben ik, vrij, onverveerd,
den Koning van Hispanje heb ik altijd geëerd.

Mijn schild ende betrouwen zijt Gij, o God mijn Heer,
op U zo wil ik bouwen, verlaat mij nimmermeer.
Dat ik toch vroom mag blijven, uw dienaar t'aller stond,
de tirannie verdrijven, die mij mijn hart doorwondt.

We verlaten de kerk in stilte - Piano: Crimond

Dank voor uw aanwezigheid en dank aan diegenen die deze bijeenkomst mogelijk hebben gemaakt.

Vrijheid – Judith Herzberg

*De kunst
net als bij kunst
vooral
voor waken
dat het geen
kunst wordt*